

Владика и крадецъ

Отъ В. Юго

Отдавна полицията дирѣла да хване единъ прочутъ крадецъ. Веднажъ той се прѣоблѣкълъ и влѣзълъ въ единъ градъ. Стражаритѣ познали крадеца и се разтичали да го уловятъ. Крадецътъ избѣгалъ и се затекълъ къмъ кѣщата на владиката. Пѣтната врата била отворена и той влѣзълъ въ двора.

Единъ отъ слугитѣ го видѣлъ и запиталъ, що търси.

Крадецътъ не знаелъ какво да отговори и, безъ много да мисли, веднага казалъ:

— Искамъ да се срѣшна съ владиката.

Владиката приелъ крадеца и го попиталъ по каква работа е дошълъ при него.

Крадецътъ отговорилъ:

— Азъ съмъ крадецъ, стражари тичатъ слѣдъ мене да ме хванатъ, скрий ме нѣкждѣ, иначе ще те убия.

Владиката казалъ:

— Азъ съмъ старъ и отъ смъртъ се не боя, но ми е жалъ за тебе. Влѣзъ въ гостната стая, ти си много уморенъ, почини си добрѣ и азъ ще ти пратя вечеря.

Стражаритѣ не посмѣли да влѣзатъ въ дома на владиката, и крадецътъ останалъ тамъ да прѣношува.

Когато той си починалъ добрѣ, влѣзълъ при него владиката и му казалъ:

— Жалъ ми е за тебе, защото ти мръзнешъ и гладувашъ и те гонятъ като вѣлкѣ, но още повече ми е жалъ, защото ти си извършилъ много лоши работи и съ това погубвашъ душата си. Откажи се веднажъ за винаги отъ всички лошотии!

Крадецътъ отговорилъ:

— Не мога вече да отвикна отъ лошото: крадецъ съмъ живѣлъ, такъвъ и ще си умра.

Владиката се сбогувалъ, разтворилъ всички врати на стаитѣ и легналъ да спи.